

Ur. się 29.01.1906 r. w Górze Kalwarii. W Piastowie od 1935 r., kolejno przy ulicach: Al. Krakowskiej, Pomorskiej, Dąbrowskiego. Był żołnierzem Września 1939 r. Internowany przez Niemców pod Krakowem wrócił do Piastowa pod pretekstem konieczności uprawy ziemi.

Uczęszczał do szkoły podstawowej i gimnazjum Księży Werbistów na Bielanach w Warszawie. W roku 1926 ukończył elitarny naówczas Kurs Organistowski i rozpoczął pracę parafialnego organisty.

Pracował w kilku miejscowościach na Mazowszu, zanim w 1935 r. trafił do parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Piastowie, gdzie był zatrudniony do 1949 r. Ponieważ miał już wtedy dość liczną rodzinę, a po wejściu w życie rządów komunistycznych płace w zawodach okołokościelnych były niewielkie, prowadził także kancelarię parafialną, co w tamtych czasach polegało głównie na sporządzaniu aktów ślubów, zgonów i narodzin.

Zorganizował parafialny Komitet Budowy Organów składający się z około dwudziestu zacnych piastowian i był jego sekretarzem. Jeszcze przed II wojną światową śpiewał przy akompaniamencie nowych organów prowadzony przez Bolesława Głowackiego, sławny w okolicy 4-głosowy chór męski. Tuż po wojnie, ze względu na faktyczne nieistnienie kościołów w stolicy, chór ten zasililo wielu warszawiaków, m. in. wybitny karykaturzysta Emil Młynarski; podczas kolejnej rozbudowy kościoła w latach 70-tych organy zostały przebudowane, powiększone i niestety zatraciły wiele z pierwotnych walorów dźwiękowych.

W 1949 r. zatrudnił się jako zaopatrzeniowiec w Państwowej Centrali Herbaty na Mokotowie, a w dwa lata później w Centrali Rybnej jako kierownik bazy opakowań w Porcie Praskim i na Żeraniu, skąd w 1972 r. przeszedł na emeryturę. Nigdy jednak nie rozstawał się z zawodem organisty. W latach 1957-74, pracując jednocześnie na dwu etatach, był organistą w parafii Mirków (obecnie Jeziorna Fabryczna); tam również w krótkim czasie zorganizował chór.

W latach 50. był akompaniatorem kółka tanecznego i artystycznego w Domu Kultury w Piastowie. Prowadził, oczywiście, także chór, z którym z powodzeniem wystąpił w 1956 r. na jednym z pierwszych telewizyjnych konkursów w Warszawie; występ został najwyżej oceniony przez cenionego krytyka Jerzego Waldorfa! W latach 80. i 90. współpracował z kabaretem "Bonius" w piastowskim Ośrodku "Praktyczna Pani" oraz akompaniował amatorskim zespołem artystycznym w klubach Spółdzielni Mieszkaniowej "Novus" i "Relaks".

W ostatnim okresie życia komponował muzykę na potrzeby kabaretu oraz pieśni. Zapoczątkował rodzinną tradycję muzyczną, którą kontynuują: syn Romuald - śpiewak i dyrygent znakomitego warszawskiego chóru "Lutnia", syn Kazimierz - bas w tymże chórze, wnuczka Oliwia - absolwentka Akademii Muzycznej, współopiekunka w latach 90. piastowskiego chóru "Canto", wnuk Krzysztof - organista we wspomnianej już parafii Mirków!

Za sprawą wybitnego piastowianina, działacza i redaktora pism politycznych Stefana Całczyńskiego związany był ze Stronnictwem Pracy do czasu jego likwidacji w 1950 r.

Honorowe Obywatelstwo Miasta Piastowa otrzymał w 1997 r.

Zmarł 16.11.1998 r. Został pochowany na Cmentarzu Wolskim.